

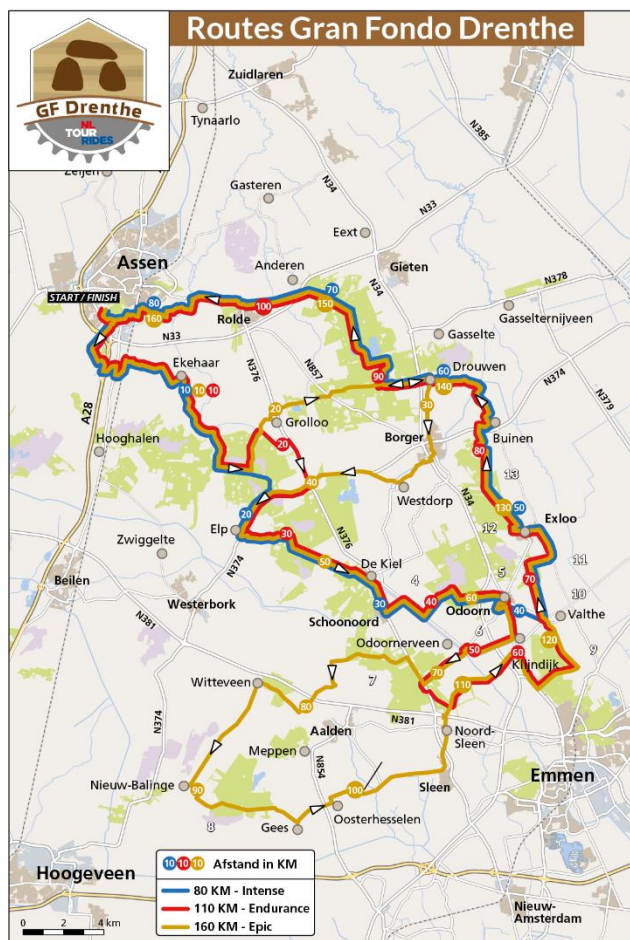
Gran Fondo Drenthe, 10-4-2022

Assen

Met:

FIETS PARIJS-ROUBAIX IN EIGEN LAND

Kilometerslang over kasseien stoempen gaat je niet in de koude kleren zitten. Een echte uitdaging! In de Gran Fondo Drenthe kun je op zondag 10 april de Nederlandse kasseien trotseren. We noemen deze toertocht 'De Hel van het Noorden' omdat we bijna 20 km 'nare' kasseienstroken voor je hebben geselecteerd.

Heb je even geen zin in de steentjes? Langs alle kasseistroken ligt een alternatief fietspad.... Er is dus ook een 'vlakke' Gran Fondo Drenthe voor de 'niet-steenliefhebbers'.

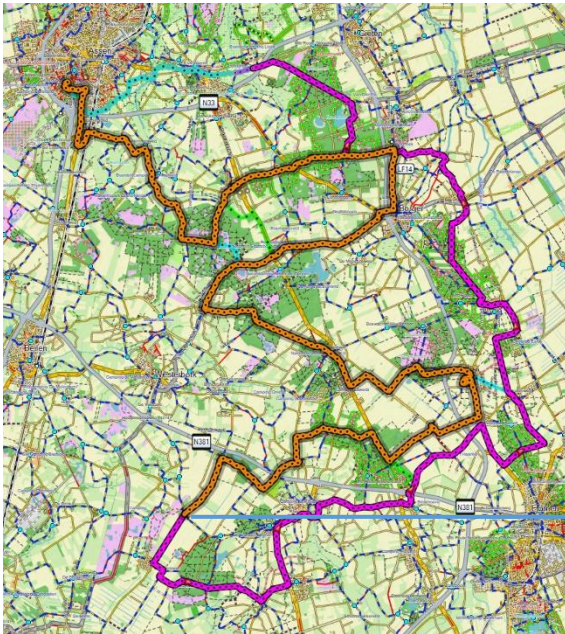
Het zit niet mee, daarover later meer.

Eigenlijk al de gehele week last van onhandigheden en mislukkingen, die flink wat ongemakken met zich meebrachten. Geen Flandrien Ride door de koorts en gelukkig ook het slechte weer daardoor gemist. Naast een afnemende ziekte, waarbij de neusverkoudheid nog wat blijft hangen, zijn er zaken die in het klussencircuit niet liepen en nogal wat frustraties met zich meebrachten. Ook bij het tennis verliep het niet gemakkelijk. Gisteren een ontspannen dag met training Doing alleen maar wedstrijdjes en 's avonds hangen op de bank, heerlijk.

Vandaag een mooie zonsopkomst rijdend langs de Reeuwijkse plassen, strak water, de zon nog niet zichtbaar, maar wel al een lichtblauwe hemel met wolkenpartijen die vele kleuren in zich hadden met oranje randen omfloerst. Naarmate in meer van Utrecht richting Amersfoort ging kreeg de opkomende zon al meer wolken om zich heen en na Amersfoort veranderde dat beeld in een zwart wolkendek, waar ook wat nattigheid uit naar beneden kwam. Met temperaturen schommelend tussen -1 en 3 C. trok het steeds minder om noordwaarts naar Assen te rijden. Wat een klere-eind trouwens en saai rijden, totaal geen verkeer meer alleen nabij Assen werd het weer drukker richting Groningen. Gelukkig had ik op dat moment weer het zwarte hemeldek achter me gelaten en scheen hier ook het zonnetje weer flauwtjes bij een temperatuur van 5 C.

Zo te zien zou het geen drukke dag worden voor de organisatie en was ook al aangegeven dat er geen tussenstops zouden zijn, maar dat had ik niet gelezen (obvious, later). Mooi om 9:15 uur gestart, in de berekening omstreeks 16:00 uur terug te zijn.

Er was 20 km kasseien beloofd, wat mogelijk ook wel zo was, maar na een aantal stroken koos ik merendeels toch voor het fietspad erlangs, het uitrijden van 160 km na 2 weken nauwelijks meer fietsen zou al een uitdaging zijn.

Naast de mooie paden door bos-, heide en veenstreken waren er ook saaie lange stukken weg bij. Op één van die wegen even niet opgelet, want bij 86 km passeerde ik een weg zonder voldoende uit te kijken. Doordat ik een te hoge snelheid om te remmen voor een van links komende wagen, deze maar hard voorlangs gekruist. Hierdoor niet meer de weg (een S-bocht) goed kunnen aansnijden en door een paaltje de keuze moeten maken deze niet linksom, maar rechtsom te nemen. Hierdoor wel een *“Van der Poeltje”* en kopje over de sloot in. Gelukkig niet diep en zacht door de begroeiing. Met de schrik vrijgekomen en me bij de betreffende chauffeur, die teruggedraaid was en polshoogte kwam nemen, kunnen verontschuldigen en meerdere gestopte wagens en omwonende geruststellend kunnen aangeven dat er niets aan de hand was. Alleen een verschoven zadel en wat nattigheid in de kleding, verder geen andere onverkwikkelijke zaken.

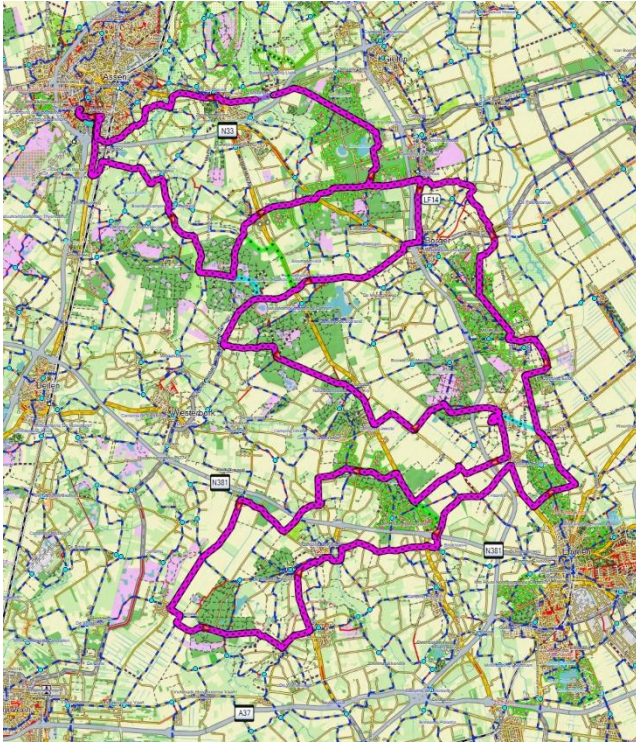
Dit was weer in lijn met de onhandigheden van de ze week en er zouden er nog een aantal volgen:

Een aantal kilometers later was de binding van de helm weer losgeschoten en ook de garmin was nat geworden wat kuren met zich meebracht. Handschoenen die nauwelijks aan te krijgen waren door de doorweektheid. Allemaal nog in het kader van het gaat nog wel. Daarna kwam de wind vooral van voren, wat naast de krachten die ook wat minder werden, zorgden voor het teruglopen van het gemiddelde snelheidsniveau.

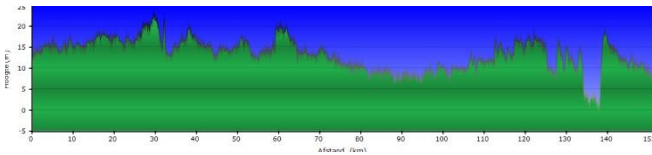

Op 153 km begaf de garmin het en naar 980 meter gestopt om te resetten. Intussen al wat groepjes en eenlingen van de tocht tegengekomen, zodat ik weer wat richtpunten had om mee op te fietsen. Kort nadat ik opnieuw met beeldgegevens was opgestapt bleek mijn band langzamerhand leeg te lopen en bij een bocht in de weg was hij helemaal plat. Ik had het vermoeden dat ik er bijna zou zijn, dus geen band verwisselen, maar oppompen.

Dit verliep ook al niet naar wens, het ventiel draaide bij het weghalen na het pompen er weer vanaf, dus opnieuw. Dit een aantal keer, totdat ik het ventiel eindelijk weer geheel vast had kunnen zetten. Zo nog twee keer de banden bij moeten pompen. Met natte handschoenen en die weer aankrijgen iedere keer niet echt gemakkelijk. De laatste keer maar uitgelaten, ik moest er nu toch wel bijna zijn(?). Nog even de laatste kasseienstrook heel voorzichtig gereden om geen dutsen te krijgen en daarmee weer de pomp ter hand moeten nemen. Zo ook de resterende 500 meter uit kunnen fietsen.

Bij de finish de medaille in ontvangst genomen, niet de notie om te constateren dat de band weer plat was en bij

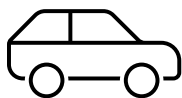
het opstappen dit realiserend en dus ..... *omdonderen*.

Men weet het aan mijn vermoeidheid van de tocht, ik liet hen maar in de waan. Door al het gedoe heb ik m.i. een half uur verloren en was mijn uiteindelijke gemiddelde 26,4 i.p.v. > 26,6 km/uur waar ik bij de 153 km aan toe was.

Toch heb ik het gehaald!! En niet onfortuinlijk, niet geheel uitgeleefd dit kunnen volbrengen.

N.B. Ik had ook niets anders verwacht!

Met een verdiend broodje hamburger en een Lucky13 achter de kiezen inladen en dat klere-eind terug. Het was gelukkig drukker op de weg en gaandeweg ook de snelheid aangepast naar zo'n 110 km/uur om in de stroom mee te gaan, maar ook om toch omstreeks 18:30 uur thuis te zijn.

GRAN FONDO
DRENTHE

FINISHER

